HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

2 octombrie 2024*

„Funcție publică – Agent contractual – Refuzul de a rambursa cheltuielile de călătorie anuală pentru copilul aflat în întreținere – Articolul 8 alineatul (1) din anexa VII din statut – Acțiune în anulare – Act care lezează – Decizie de stabilire în mod definitiv a poziției administrației – Admisibilitate – Principiul bunei administrări – Obligația de solicitudine”

În cauza T-448/22,

PW, reprezentat de S. Rodrigues și A. Champetier, avocați,

reclamantă,

împotriva

Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de A. Ireland, S. Falek și R. Coesme, în calitate de agenți,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii R. da Silva Passos, președinte, S. Gervasoni și doamna T. Pynnä (raportoare), judecători,

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere faza scrisă a procedurii, în special:

– întrebările scrise adresate de Tribunal părților și răspunsurile lor la aceste întrebări depuse la grefa Tribunalului la 20 martie 2024;

– întrebarea scrisă adresată SEAE de Tribunal și răspunsul acestuia depus la grefa Tribunalului la 30 aprilie 2024, precum și observațiile reclamantului cu privire la acest răspuns depuse la grefa Tribunalului la 28 mai 2024,

având în vedere că niciuna dintre părți nu a formulat, în termen de trei săptămâni de la notificarea închiderii fazei scrise a procedurii, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamantul, PW, solicită anularea deciziei implicite din 30 iulie 2021 de respingere a cererii sale de plată a cheltuielilor de călătorie anuală pentru întregul an 2020 pentru copiii săi aflați în întreținere.

Istoricul litigiului

2 La 16 februarie 2020, reclamantul s-a alăturat delegației Uniunii Europene la Washington, DC (Statele Unite), în calitate de agent contractual al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), în temeiul articolului 3a din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii (denumit în continuare „RAA”). Soția reclamantului era în serviciul Parlamentului European la Bruxelles (Belgia).

3 Prin nota din 9 martie 2020, Oficiul pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale (PMO) al Comisiei Europene l-a informat pe reclamant cu privire la drepturile și alocațiile financiare la care are dreptul în temeiul anexei VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”). În ceea ce privește alocațiile familiale, în această notă se preciza că ele erau plătite soției reclamantului și, în ceea ce privește cheltuielile de călătorie anuală, că erau stabilite de SEAE. S-a mai precizat la nota de pagină 6 că, „în cazul în care ambii părinți ai copiilor lucrează în cadrul instituțiilor, [părinții sunt] liberi să solicite plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii [lor] pe baza locului de origine al celuilalt părinte în cazul în care [este] mai avantajos” și că, „în acest caz, ar fi necesară o cerere comună a celor doi părinți”.

4 La 23 iunie 2020, reclamantul a contactat SEAE pentru a solicita plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru el însuși și pentru copiii săi aflați în întreținere. SEAE i-a răspuns în aceeași zi că plata cheltuielilor de călătorie anuală fusese codificată în cadrul remunerației lui din luna august 2020 și i-a trimis o captură de ecran cu ce este inclus în această plată. În urma acestui răspuns, reclamantul a solicitat să se adauge plata pentru copiii săi aflați în întreținere, cerere la care SEAE a răspuns, tot la 23 iunie 2020, că nu era posibil să se procedeze la corectarea cheltuielilor de călătorie anuală, întrucât copiii reclamantului nu apăreau ca fiind în întreținerea sa în Sysper. Pentru a putea efectua plata, SEAE i-a recomandat reclamantului să contacteze PMO și să solicite să fie revăzută componența familiei sale, precum și persoanele aflate în întreținerea sa.

5 La 26 iunie 2020, reclamantul a solicitat PMO să se corecteze faptul că în Sysper copiii săi nu apăreau ca fiind în întreținerea sa. El a adăugat că, până la această dată, toate alocațiile, inclusiv cheltuielile de călătorie anuală pentru cea dus-întors între Bruxelles și Madrid (Spania), erau plătite soției sale, dar că, începând din luna februarie 2020, trebuiau să îi fie plătite lui, pentru o călătorie dus-întors între Washington și Madrid (Spania). În aceeași zi, PMO a explicat că nota din 9 martie 2020 confirma faptul că alocațiile familiale erau plătite soției reclamantului și i-a dat instrucțiuni reclamantului cu privire la modul de a proceda pentru a-i fi plătite cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului.

6 Tot la 26 iunie 2020, reclamantul a solicitat ca plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului să fie făcută în contul său, cerere care a fost confirmată la 29 iunie 2020 de soția sa, în conformitate cu instrucțiunile PMO.

7 Prin e-mailul din 29 iunie 2020, PMO i-a confirmat reclamantului că plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii cuplului a fost redirecționată în contul reclamantului începând de la 1 ianuarie 2021. PMO a explicat că plata cheltuielilor de călătorie anuală se efectua în fiecare an odată cu plata salariului din luna iunie și că, prin urmare, cererile care îl priveau trebuiau depuse înainte de data de 2 mai și nu puteau retroactiva. Întrucât cererea reclamantului fusese introdusă după data de 2 mai 2020, redirecționarea plății nu putea produce efecte decât de la 1 ianuarie 2021. PMO a indicat, în consecință, că cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii cuplului fuseseră plătite soției reclamantului pentru anul 2020.

8 Prin e-mailul din 9 iulie 2020, PMO și-a confirmat poziția, menționând că nota din 9 martie 2020 explica în mod clar că plata nu era făcută în mod automat părintelui pentru care distanța era mai avantajoasă, ci la cerere. Din cauza gradului său mai ridicat, soția reclamantului primea alocațiile familiale și, din acest motiv, plata cheltuielilor de călătorie anuală. Prin urmare, o cerere comună prin care se solicita să se transfere cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului în contul reclamantului ar fi trebuit să fie făcută înainte de 2 mai 2020.

9 Atât e-mailul din 29 iunie 2020, cât și cel din 9 iulie 2020 cuprindeau mențiunea potrivit căreia „mesajul [corespunzător] este trimis cu titlu informativ și nu constituie o decizie care să poată face obiectul unei reclamații în temeiul articolului 90 din statut”.

10 La 27 iulie 2020, reclamantul a contestat poziția PMO subliniind printre altele că termenul aplicat de acesta din urmă nu fusese menționat nici în nota din 9 martie 2020, nici în alte instrucțiuni date la momentul intrării sale în funcție.

11 Cu salariul din luna iulie 2020, soția reclamantului a primit plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului, care au fost calculate pe baza distanței dintre Bruxelles și Madrid.

12 La 30 iulie 2020, PMO și-a reiterat poziția astfel cum a fost explicată în e-mailurile din 29 iunie și din 9 iulie 2020 și a adăugat că plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii cuplului fusese deja efectuată de Parlament în contul soției reclamantului.

13 Prin nota din 19 noiembrie 2020, PMO l-a informat pe reclamant că, în urma cererii comune a cuplului, alocațiile familiale pentru cei patru copii aflați în întreținere au fost transferate în contul reclamantului cu efect de la 1 noiembrie 2020, în timp ce alocația pentru locuință continua să fie plătită soției sale.

14 Prin e-mailul din 7 decembrie 2020, reclamantul a indicat SEAE că a reușit să obțină înregistrarea copiilor săi aflați în întreținere în Sysper și a solicitat regularizarea plății cheltuielilor de călătorie anuală pentru anul 2020. El a reiterat această cerere la 14 și la 18 ianuarie 2021.

15 Prin e-mailul din 18 ianuarie 2021, SEAE i-a indicat reclamantului că, în urma rectificărilor intervenite în sistemul Sysper, urma să se efectueze o plată pentru „2/12” pentru copiii săi aflați în întreținere cu salariul său din luna februarie.

16 Prin e-mailul din 11 februarie 2021, reclamantul a indicat SEAE că nu primise plata cheltuielilor de călătorie odată cu salariul în luna februarie, i-a comunicat fișa de salariu și a solicitat să i se precizeze când urma să fie efectuată plata cheltuielilor de călătorie anuală.

17 La 12 februarie 2021, SEAE a confirmat că plata a fost codată corect în Sysper și a solicitat PMO să verifice motivele pentru care aceasta nu a fost efectuată. În aceeași zi, PMO a arătat că, deși drepturile fuseseră corect codificate în Sysper, era prea târziu pentru a efectua plata odată cu salariul în luna februarie și că plata urma să fie efectuată odată cu salariul pentru luna martie.

18 Prin e-mailul din 15 martie 2021, reclamantul a sesizat atât SEAE, cât și PMO că plata nu a fost efectuată odată cu salariul său pentru luna martie și a solicitat să se facă cât mai rapid posibil. În aceeași zi, PMO a confirmat că plata va fi efectuată în luna aprilie, SEAE fiind în copia mesajului.

19 Prin e-mailul din 23 martie 2021, reclamantul a solicitat atât SEAE, cât și PMO să se verifice că totul era în ordine pentru ca această plată să fie efectuată corect odată cu salariul său pentru luna aprilie.

20 Prin e-mailul din 29 martie 2021, PMO l-a informat pe reclamant că, în urma unei analize detaliate a dosarului său, rezulta că primise deja plata cheltuielilor de călătorie anuală odată cu salariile pentru lunile august 2020 (9 882,10 euro), decembrie 2020 (1 273,32 euro) și februarie 2021 (3 506,26 euro) și i-a adresat reclamantului un tabel cu informații relevante în această privință.

21 Prin e-mailul din 30 martie 2021 adresat PMO, cu SEAE în copie, reclamantul a contestat cuantumul total indicat de PMO în e-mailul său din 29 martie 2021. Amintind demersurile pe care le efectuase pentru ca copiii săi să fie încodați ca fiind în întreținerea sa în Sysper, el a explicat că se considera îndreptățit să primească plata tuturor cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii săi aflați în întreținerea sa pentru anul 2020. Acesta a solicitat ca administrația să își reconsidere poziția și să se efectueze plata tuturor sumelor corespunzătoare. Prin e-mailul din 7 iunie 2021, reclamantul a reiterat această cerere.

22 SEAE nu a răspuns la aceste e-mailuri.

23 La 28 octombrie 2021, reclamantul a introdus o reclamație în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva „deciziei implicite din 30 iulie 2021 prin care s-a refuzat corectarea calculului rambursării cheltuielilor de călătorie anuală […] pentru 2020”, invocând o încălcare a articolelor 7 și 8 din anexa VII la statut, a principiului bunei administrări și a obligației de solicitudine.

24 Prin decizia din 14 aprilie 2022, reclamația sa a fost respinsă ca inadmisibilă, întrucât SEAE a considerat că actul care lezează reclamantul era e-mailul din 18 ianuarie 2021.

Concluziile părților

25 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei implicite din 30 iulie 2021;

– anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere a reclamației;

– obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

26 SEAE solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

– în orice caz, respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

27 În combaterea acțiunii, SEAE a ridicat o excepție prin care invocă inadmisibilitatea acesteia, întrucât reclamația nu ar fi fost formulată împotriva unui act care îl lezează pe reclamant în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut. SEAE susține că nu se poate considera că a fost adoptată o decizie implicită la 30 iulie 2021. Astfel, pe de o parte, actul care lezează ar fi e-mailul SEAE din 18 ianuarie 2021, dată la care SEAE și-a exprimat poziția finală privind plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului pentru anul 2020. Pe de altă parte, e-mailul de la PMO din 29 martie 2021 ar avea o natură confirmativă și nu se poate considera că ar conține fapte noi și substanțiale care să permită să se aprecieze că e-mailul reclamantului din 30 martie 2021 constituia o cerere de reexaminare în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut.

28 În orice caz, SEAE consideră că nu s-a respectat termenul de trei luni pentru a contesta actul care lezează printr-o reclamație formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut. Astfel, întrucât actul care lezează este e-mailul din 18 ianuarie 2021, termenul de trei luni ar fi expirat cu mult înainte de 28 octombrie 2021, data depunerii reclamației.

29 Potrivit articolului 90 alineatul (2) din statut, „[o]rice persoană căreia i se aplică statutul [menționat] poate adresa autorității împuternicite să facă numiri o reclamație împotriva unui act care o lezează, indiferent dacă autoritatea menționată a adoptat o decizie sau dacă nu a adoptat o măsură impusă de statut”, și „[r]eclamația trebuie depusă în termen de trei luni”.

30 Articolul 91 alineatul (2) din statut prevede că acțiunea introdusă la Tribunal nu poate fi admisă decât dacă a fost depusă în prealabil o reclamație în termen de trei luni.

31 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie acte care lezează numai măsurile emise de autoritatea competentă care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze în mod direct și imediat interesele persoanei interesate, modificând profund situația juridică a acesteia, și care stabilesc definitiv poziția instituției (Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Comisia/Alwagen Moreno, C-373/04 P, EU:C:2006:11, punctul 42, Hotărârea din 20 mai 2010, Comisia/Violetti și alții, T-261/09 P, EU:T:2010:215, punctul 46, și Hotărârea din 8 octombrie 2014, Bermejo Garde/CESE, T-530/12 P, EU:T:2014:860, punctul 45).

32 În speță, e-mailul din 18 ianuarie 2021 provine de la unitatea SEAE competentă pentru aspectele legate de resurse umane „drepturi, obligații și situații de ordin medical”. Acesta este semnat de o asistentă a unității respective. Prin acesta, i se explică reclamantului că nu i-a fost adresat anterior un răspuns, în pofida cererii sale din luna decembrie, întrucât trebuia să se aștepte un acord din partea SEAE și a Parlamentului cu privire la transferul drepturilor. În cuprinsul său se

menționează că nu putea fi efectuată nicio regularizare în luna decembrie, întrucât drepturile bănești cuvenite pentru copiii săi erau încă virate în contul soției sale. Reclamantul a fost informat prin e-mail de autorul acestuia cu privire la următoarele:

„Constatăm însă că totul pare să fie acum ok în Sysper și drept urmare vom efectua plata pentru 2/12 pentru copiii dumneavoastră pe care o veți primiți împreună cu salariul dumneavoastră din februarie."

33 Trebuie analizat dacă acest e-mail stabilește definitiv poziția instituției de la care emană, în sensul jurisprudenței citate la punctul 31 de mai sus, ținând seama de faptul că calificarea drept act care lezează nu depinde de forma sau de titlul acestui act, ci este determinată de substanța sa (a se vedea în acest sens Ordonanța din 15 ianuarie 2009, Braun-Neumann/Parlamentul, T-306/08 P, EU:T:2009:6, punctul 32).

34 În această privință, trebuie să se observe, *primo*, că răspunsul SEAE, astfel cum a fost exprimat în e-mailul din 18 ianuarie 2021, nu este suficient de precis, după cum susține reclamantul. Astfel, menționarea unei plăți pentru „2/12" nu permite în sine să se înțeleagă la ce se referă această formulă prin raportare la numărul de parametri (plăți anuale pentru patru copii). Deși, în lumina informațiilor furnizate ulterior, în special a e-mailului de la PMO din 29 martie 2021, răspunsul SEAE a devenit mai explicit și a permis reclamantului să solicite, prin e-mailul său din 30 martie 2021, plata pentru „12/12", informațiile furnizate de SEAE în e-mailul din 18 ianuarie 2021 nu erau suficiente pentru a fi considerate o decizie de stabilire definitivă a poziției SEAE și pentru a declanșa, ca urmare a acestui fapt, termenul de introducere a unei reclamații.

35 *Secundo*, chiar presupunând că răspunsul privind „2/12" era suficient de precis pentru a înțelege că vor fi plătite 2 luni din 12 (din plata cheltuielilor de călătorie anuală) pentru fiecare dintre cei patru copii ai reclamantului, rămânea un răspuns parțial, întrucât nu oferea nicio indicație cu privire la modul de soluționare rezervat de administrație pentru celorlalte 10 luni.

36 Astfel, din dosar reiese că e-mailul din 18 ianuarie 2021 constituie un răspuns la e-mailul reclamantului din 7 decembrie 2020, prin care acesta din urmă a indicat SEAE că a completat în Sysper validarea înregistrării copiilor săi aflați în întreținerea sa și a solicitat regularizarea plății cheltuielilor de călătorie anuală, cerere reiterată la 14 și la 18 ianuarie 2021.

37 Or, deși cererea reclamantului privea plata tuturor cheltuielilor de călătorie anuală pentru anul 2020, menționarea unei plăți pentru „2/12" pentru copiii reclamantului nu permitea să se înțeleagă că plata restului sumei îi era refuzată. E-mailul din 18 ianuarie 2021, interpretat în lumina cererii reclamantului la care acesta constituia un răspuns, putea eventual să îl lase să înțeleagă că plata sumei restante urma să fie făcută.

38 *Tertio*, contextul adoptării actului, și anume comportamentul SEAE în urma e-mailului din 18 ianuarie 2021, arată că SEAE însuși nu considera poziția sa ca fiind definitivă.

39 Astfel, la 11 februarie 2021, reclamantul a indicat, prin e-mailul adresat SEAE, că nu primise plata cheltuielilor de călătorie pentru copiii săi aflați în întreținere odată cu salariul său din februarie și a transmis fișa lui de salariu. În această fișă figura o plată de 3 506,26 euro cu titlu de cheltuieli de călătorie anuală. Reclamantul a reiterat la 15 martie 2021 cererea de plată a cheltuielilor de călătorie anuală. De fiecare dată, PMO a răspuns că plata urma să fie efectuată odată cu salariul pentru luna următoare.

40 Abia după a treia cerere formulată de reclamant la 25 martie 2021, PMO l-a informat pe acesta din urmă, prin e-mailul din 29 martie 2021, că, după o analiză detaliată a dosarului, reieșea că primise deja contravaloarea cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii săi aflați în întreținerea sa odată cu salariile din lunile august 2020 (9 882,10 euro), din decembrie 2020 (1 273,32 euro) și din februarie 2021 (3 506,26 euro) și i-a adresat un tabel cu informațiile relevante în această privință.

41 Prin urmare, nu se poate considera că e-mailul din 18 ianuarie 2021 stabilește poziția definitivă a SEAE în ceea ce privește plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea reclamantului, în sensul jurisprudenței menționate la punctul 31 de mai sus. Prin urmare, acesta nu poate constitui momentul de la care începe să curgă termenul de trei luni prevăzut la articolul 90 alineatul (2) din statut.

42 Nici e-mailul din 29 martie 2021 nu poate constitui punctul de plecare al acestui termen. Astfel, pe de o parte, e-mailul provine de la PMO, iar nu de la SEAE, care este autoritatea competentă în materie, după cum explică SEAE în înscrisurile depuse și în răspunsurile date la întrebările adresate de Tribunal și după cum reiese din nota din 9 martie 2020 (a se vedea punctul 3 de mai sus). Pe de altă parte, deși, prin acest e-mail, PMO i-a explicat reclamantului că „primise deja plata cheltuielilor de călătorie”, nu a luat poziție cu privire la cererea reclamantului care viza plata integrală a cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii săi aflați în întreținere aferente anului 2020. În plus, niciuna dintre părți nu susține că e-mailul din 29 martie 2021 ar constitui un act care lezează.

43 Rezultă că reclamantul era îndreptățit, în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, să sesizeze administrația la 30 martie 2021 cu o cerere prin care să îi solicite adoptarea unei decizii în privința sa.

44 Lipsa de răspuns la această cerere în termen de patru luni de la data introducerii cererii menționate constituie, conform articolului 90 alineatul (2) din statut, o decizie implicită de respingere, iar reclamantul în mod întemeiat a formulat o reclamație având ca obiect anularea acesteia la 28 octombrie 2021, cu respectarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 90 alineatul (2) din statut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 octombrie 1980, Hochstrass/Curtea de Justiție, 147/79, EU:C:1980:238, punctul 3).

45 În consecință, acțiunea este admisibilă.

Cu privire la obiectul litigiului

46 Conform unei jurisprudențe constante, deși reclamantul a solicitat și anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei privind respingerea reclamației sale, prezenta acțiune are ca efect sesizarea Tribunalului cu privire la actul care lezează împotriva căruia a fost formulată reclamația, și anume decizia implicită de respingere a cererii reclamantului în legătură cu plata tuturor sumelor pe care considera că este îndreptățit să le primească cu titlu de cheltuieli de călătorie anuală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 ianuarie 1989, Vainker/Parlamentul, 293/87, EU:C:1989:8, punctul 8, și Hotărârea din 5 decembrie 2000, Campogrande/Comisia, T-136/98, EU:T:2000:281, punctul 27), cu excepția cazului în care respingerea reclamației are o aplicabilitate diferită decât cea a actului împotriva căruia a fost formulată reclamația (Hotărârea din 21 mai 2014, Mocová/Comisia, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punctul 34).

47 În speță, decizia de respingere a reclamației, care constată inadmisibilitatea reclamației, este lipsită de conținut autonom în raport cu decizia implicită din 30 iulie 2021.

48 În aceste condiții, trebuie să se considere că acțiunea are ca obiect anularea deciziei implicite din 30 iulie 2021 de respingere a cererii reclamantului de plată a cheltuielilor de călătorie anuală pentru întregul an 2020 la care au dreptul copiii săi aflați în întreținere.

Cu privire la fond

49 În susținerea concluziilor în anulare, reclamantul invocă două motive întemeiate:

– primul, pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) din anexa VII la statut și a principiului bunei administrări;

– al doilea, pe încălcarea obligațiilor de solicitudine și de diligență.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) din anexa VII la statut și a principiului bunei administrări

50 Reclamantul arată că SEAE a pretins că datele codificate în Sysper cu privire la copiii săi erau eronate, în condițiile în care aceste date ar fi trebuit să fie codificate în mod corect în profilul său Sysper din anul 2014. Reclamantul a solicitat corectarea datelor sale în Sysper cu două până la trei luni înainte de data la care a fost efectuată această corecție, în luna noiembrie 2020. Acest lucru ar fi avut drept consecință faptul că nu a putut beneficia de plata integrală a cheltuielilor de călătorie anuală, ci doar pentru două luni, începând din luna noiembrie 2020. Or, o plată parțială ar încălca dreptul său la o plată pentru un an calendaristic integral. În plus, serviciul de resurse umane al SEAE este perfect conștient de aceste erori, de care reclamantul nu ar fi responsabil și care nu ar trebui să îi producă prejudicii. Nu ar fi necesar ca copiii reclamantului să apară ca persoane aflate în întreținere pentru ca el să beneficieze de plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru aceștia.

51 Reclamantul adaugă că nu își poate pierde dreptul la plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii săi aflați în întreținere din cauza nedepunerii cererii anterior datei de 2 mai 2020. Astfel, nota din 9 martie 2020 indică, în nota de subsol 6, că, „în cazul copiilor ai căror părinți lucrează pentru instituțiile europene, [ei sunt] liberi să solicite plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii [lor] pe baza locului de origine al celuilalt părinte”, fără a specifica o dată limită. Nota de subsol 9 din același document menționează că data limită intervine, „în cazul intrării în funcție”, „la un an de la încheierea perioadei de stagiu” și, „în caz de mobilitate sau de intrare în funcție fără perioadă de stagiu”, la „un an”, informație care ar fi înșelătoare. Reclamantul ar fi putut să se bazeze mai degrabă pe această informație care i-a fost comunicată personal decât pe o informație disponibilă pe intranetul serviciului său și despre care nici măcar nu avea cunoștință. Din motive de bună administrare, SEAE ar fi trebuit să indice termenul de 2 mai în nota din 9 martie 2020.

52 În plus, potrivit reclamantului, SEAE nu poate invoca plata de către Parlament a cheltuielilor de călătorie pentru anul 2020 în beneficiul soției sale, întrucât comportamentul unei autorități împuternicite să facă numiri nu poate condiționa acțiunile alteia.

53 Reclamantul adaugă, în răspunsurile sale la întrebările adresate de Tribunal, că din informațiile înaintate de SEAE reiese că acesta din urmă este competent să stabilească condițiile de plată a cheltuielilor de călătorie anuală în beneficiul personalului său repartizat în afara Uniunii. O decizie oficială prin care condițiile stabilite de PMO pentru această plată ar fi fost preluate de SEAE nu există.

54 SEAE respinge argumentele reclamantului și în replică arată că data limită stabilită pentru schimbarea beneficiarului plății cheltuielilor de călătorie anuală pentru anul în curs, și anume data de 2 mai, nu a fost respectată de reclamant, iar cheltuielile de călătorie anuală fuseseră deja plătite soției sale. În plus, plata cheltuielilor de călătorie în contul reclamantului pentru două luni ar constitui o eroare administrativă în beneficiul acestuia. Astfel, nu ar fi posibil să i se plătească unui agent cheltuielile de călătorie anuală numai pentru două luni.

55 Cu titlu introductiv, trebuie constatat că, în pofida invocării de către reclamant, în titlul primului motiv, a încălcării articolului 7 alineatul (1) din anexa VII la statut, acesta nu prezintă argumente privind o astfel de încălcare.

56 Trebuie amintit că articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din anexa VII la statut prevede că „[f]uncționarul care are dreptul la indemnizația de expatriere sau la indemnizația de reședință în afara țării de origine are dreptul, în limita stabilită la alineatul (2), în fiecare an calendaristic, la o sumă forfetară corespunzătoare cheltuielilor de călătorie de la locul de repartizare la locul de origine, […] și, în cazul în care acesta are dreptul la alocație pentru locuință, suma forfetară se plătește și pentru soț și persoanele aflate în întreținerea funcționarului, în sensul articolului 2” din anexa menționată. Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf din aceeași anexă prevede că, „[a]tunci când ambii soți sunt funcționari ai Uniunii Europene, fiecare dintre aceștia are dreptul, pentru sine și pentru persoanele aflate în întreținerea sa, la plata forfetară a cheltuielilor de călătorie, în conformitate cu dispozițiile menționate anterior”, că „fiecare persoană aflată în întreținere dă dreptul la o singură plată” și că, „[î]n ceea ce privește copiii aflați în întreținere, plata se stabilește la cererea soțului sau a soției în funcție de locul de origine al unuia dintre soți”.

57 Potrivit jurisprudenței, articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut urmărește să permită funcționarului și persoanelor aflate în întreținerea acestuia să se deplaseze, cel puțin o dată pe an, la locul de origine al funcționarului pentru a menține legăturile familiale, sociale și culturale (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2005, Reggimenti/Parlamentul, T-354/03, EU:T:2005:54, punctul 68 și jurisprudența citată, Hotărârea din 30 aprilie 2019, Ardalic și alții/Consiliul, T-523/16 și T-542/16, nepublicată, EU:T:2019:272, punctul 104). Cu toate acestea, în limitele puterii sale discreționare, legiuitorul a decis că persoanelor care se află într-o funcție publică a Uniunii li se vor plăti cheltuielile de călătorie anuală efectuate cu ocazia concediului lor anual, deși nicio normă superioară a dreptului Uniunii sau a ordinii internaționale nu îl obligă să recunoască astfel de drepturi funcționarilor și membrilor familiilor acestora. Prin urmare, acesta dispune cu atât mai mult de o largă putere de apreciere pentru a stabili condițiile și modalitățile unei astfel de plăți (a se vedea Hotărârea din 30 aprilie 2019, Ardalic și alții/Consiliul, T-523/16 și T-542/16, nepublicată, EU:T:2019:272, punctul 48 și jurisprudența citată).

58 Potrivit articolului 8 alineatul (2) din anexa VII la statut, plata cheltuielilor de călătorie anuală este forfetară și se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de repartizare al funcționarului sau al agentului și locul său de origine.

59 După consultarea Comitetului pentru statutul funcționarilor și a Comitetului pentru personal, Comisia a adoptat Decizia din 16 decembrie 2013 de stabilire a dispozițiilor generale de punere în aplicare a articolului 8 din anexa VII la statut (denumite în continuare „DGA”), aplicabilă SEAE în temeiul Deciziei Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 februarie 2014 de modificare a anexei I la Decizia Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 22 noiembrie 2011 de stabilire a dispozițiilor generale de punere în aplicare a statutului și a RAA.

60 Articolul 1 primul paragraf din DGA prevede că agentul care intră în funcție în cursul unui an calendaristic și care efectuează în cursul acestui an cel puțin nouă luni de serviciu beneficiază de plata integrală a cheltuielilor de călătorie anuală prevăzută la articolul 8 din anexa VII la statut, care sunt o sumă forfetară. Numai în cazul în care efectuează, în cursul acestui an, mai puțin de nouă luni de serviciu, funcționarul sau agentul nu are dreptul decât la o parte din plata menționată, calculată la o doisprezecime proporțional cu numărul de luni de serviciu.

61 Articolul 7 din DGA prevede că plățile prevăzute la articolul 8 din anexa VII la statut se efectuează, în fiecare an, cel târziu în luna iulie, pe baza împrejurărilor familiale ale fiecărui agent sau funcționar.

62 În temeiul acordului privind nivelul serviciilor încheiat între PMO și SEAE, adoptat la 5 ianuarie 2011, PMO efectuează plata salariilor personalului SEAE. În plus, SEAE a delegat gestionarea plății cheltuielilor anuale de călătorie către PMO pentru personalul SEAE repartizat pe teritoriul Uniunii. În temeiul articolului 16 alineatul (1) din acest acord, PMO a stabilit condițiile în care plata cheltuielilor de călătorie anuală se acordă unui nou beneficiar pentru personalul repartizat pe teritoriul Uniunii, inclusiv termenul de 2 mai. Astfel, pe pagina intranet furnizată de reclamant se precizează că plata se efectuează părintelui care primește alocațiile atunci când ambii părinți lucrează pentru instituțiile Uniunii, iar plata cheltuielilor de călătorie anuală se efectuează pe baza locului de origine al unuia dintre părinți, în urma unei cereri oficiale semnate de ambii părinți. Pe aceeași pagină intranet se mai precizează că această cerere nu poate retroactiva, că plata este efectuată odată cu salariul pentru luna iunie și că, prin urmare, cererile efectuate după data de 2 mai nu vor fi soluționate pentru anul în curs.

63 Ca răspuns la o întrebare scrisă adresată de Tribunal, SEAE, autoritatea competentă să gestioneze cheltuielile de călătorie anuală pentru personalul repartizat în afara teritoriului Uniunii, a precizat că a decis să se alinieze la regula PMO pentru egalitate de tratament și pentru a permite un tratament fluid și coerent al codării diferitelor drepturi individuale. Astfel, regula menționată pe pagina intranet care conține termenul de 2 mai nu face distincție între personalul repartizat pe teritoriul Uniunii și cel repartizat în afara teritoriului Uniunii.

64 Această regulă este accesibilă personalului prin intermediul intranetului. Aceasta reflectă decizia implicită a SEAE de a alinia regimul aplicabil celor două categorii de personal, și anume personalul repartizat pe teritoriul Uniunii și cel repartizat în afara teritoriului Uniunii. Ea constituie astfel o linie directoare internă care urmărește să li se garanteze funcționarilor în cauză un tratament identic în ceea ce privește plata cheltuielilor de călătorie anuală. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, o decizie a unei instituții comunicată întregului personal și care precizează procedura aplicabilă în cadrul exercitării puterii sale de apreciere constituie o directivă internă care trebuie să fie considerată ca atare o normă de conduită pe care administrația și-o impune ei înseși și de la care nu poate deroga fără a preciza motivele care au determinat-o să procedeze în acest fel, deoarece altfel s-ar încălca principiul egalității de tratament (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 iulie 2003, Efthymiou/Comisia, T-22/01, EU:T:2003:197, punctul 54, și Hotărârea din 14 decembrie 2022, SU/AEAPP, T-296/21, EU:T:2022:808, punctul 51 și jurisprudența citată).

65 Rezultă că, pentru a gestiona plata cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținere în termenul prevăzut la articolul 7 din DGA, PMO a putut stabili în mod valabil termenul de 2 mai în fiecare an pentru introducerea cererii prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut, care stabilește care dintre locurile de origine ale părinților va fi luat în

considerare ca bază pentru plată. Astfel, stabilirea unui asemenea termen este nu doar rezonabilă, ci și necesară pentru a asigura gestionarea de către administrație a nenumăratelor dosare și plata cheltuielilor de călătorie anuală în termenul prevăzut de DGA.

66 În plus, având în vedere natura forfetară a plății și termenul instituit prin DGA pentru efectuarea acesteia, PMO nu și-a depășit puterea de apreciere atunci când a prevăzut că cererea menționată la articolul 8 alineatul (1) din statut nu putea retroactiva. Astfel, respectarea acestui termen nu condiționează plata cheltuielilor de călătorie anuală, care este un drept statutar și care va fi făcută către unul sau altul dintre părinți, ci urmărește numai să permită administrației să dispună în timp util de informațiile referitoare la distanța geografică pe baza căreia este calculat cuantumul plății.

67 În speță, din dosar reiese că soția reclamantului primea cheltuielile de călătorie anuală pe baza distanței dintre Bruxelles și Madrid. Reclamantul, care a intrat în serviciul SEAE la 16 februarie 2020, a dispus de un termen suficient pentru a introduce împreună cu soția sa, înainte de data de 2 mai 2020, cererea prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut.

68 Pe de altă parte, reclamantul nu poate pretinde în mod valabil că nu cunoștea faptul că, pentru a se calcula cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea sa pe baza locului său de repartizare, trebuia ca soția sa și el însuși să depună o cerere comună în acest scop. Pe de o parte, această cerere este prevăzută de statut și rezultă de fapt din jurisprudență că se presupune că funcționarii și agenții cunosc statutul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 1999, Connolly/Comisia, T-34/96 și T-163/96, EU:T:1999:102, punctul 168 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, posibilitatea de a formula o astfel de cerere, care trebuia să fie făcută în comun de ambii părinți, a fost adusă la cunoștința reclamantului în mod explicit și personal prin nota din 9 martie 2020 care îi fusese adresată.

69 În ceea ce privește termenul în care trebuie introdusă această cerere, reclamantul susține că a ajuns să creadă că termenul pentru introducerea cererii respective era de un an din cauza notei de subsol 9 din nota din 9 martie 2020, în care era indicat faptul că data limită intervine, „în cazul intrării în funcție”, „la un an de la încheierea perioadei de stagiu” și, „în caz de mobilitate sau de intrare în funcție fără perioadă de stagiu”, la „un an”

70 Acest argument nu a putut fi admis. Astfel, la o simplă lectură a notei din 9 martie 2020, reiese cu claritate că nota de subsol 9 privește drepturile aferente unei mutări care a intervenit după intrarea în funcție sau după exercitarea mobilității, iar nu cheltuielile de călătorie anuală, care sunt vizate de nota de subsol 6.

71 Reclamantul nu mai poate pretinde în mod valabil nici că nu cunoștea termenul stabilit pentru introducerea cererii comune prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut și că era încredințat că formulase această cerere în timp util.

72 *Primo*, acest termen este adus la cunoștința personalului SEAE pe pagina intranet indicată de reclamant, fapt suficient pentru a demonstra luarea la cunoștință de către funcționarii și agenții în funcție care au acces la ea (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 13 martie 2013, Inglewood și alții/Parlamentul, T-229/11 și T-276/11, EU:T:2013:127, punctele 33 și 34). *Secundo*, având în vedere articolul 7 din DGA, care prevede că cheltuielile de călătorie anuală se acordă cel târziu în luna iulie, se poate deduce că o cerere pentru efectuarea acestei plăți trebuie făcută în timp util înainte de acest termen limită pentru a permite administrației să o soluționeze. *Tertio*, reclamantul afirmă că a fost înregistrat pentru prima dată ca fiind în serviciul Uniunii în anul 2014, ceea ce înseamnă că a avut ocazia să se familiarizeze cu procedurile de plată,

în timp ce intrarea sa în funcție la SEAE a avut loc în februarie 2020, ceea ce îi lăsa suficient timp, în calitate de agent diligent, pentru a se informa și pentru a introduce împreună cu soția sa, înainte de 2 mai 2020, cererea prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut.

73 Rezultă că, având în vedere că cererea comună a reclamantului și a soției sale a fost finalizată abia la 29 iunie 2020, SEAE nu a încălcat articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut prin faptul că nu a efectuat plata integrală a cheltuielilor de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea reclamantului pe baza distanței dintre Madrid și Washington.

74 Această concluzie nu poate fi contestată de argumentele reclamantului privind erorile din contul său Sysper și pretinsa încălcare a principiului bunei administrări.

75 Astfel, după cum reiese din întreg dosarul, pretinsele erori în Sysper, precum și lipsa unui răspuns clar din partea SEAE cu privire la drepturile reclamantului nu au avut vreun efect asupra refuzului de a efectua plata integrală a cheltuielilor de călătorie pentru copiii cuplului pe baza distanței dintre Washington și Madrid. Acest refuz este consecința faptului că reclamantul a formulat tardiv cererea comună prevăzută la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut, astfel cum a subliniat PMO, care asigură gestionarea plăților în numele SEAE, în e-mailul din 29 iunie 2020 și cum a amintit SEAE în decizia de respingere a reclamației din 14 aprilie 2022. Din cauza acestei întârzieri în introducerea cererii comune, cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii aflați în întreținerea cuplului au fost plătite soției reclamantului, pe baza distanței dintre Bruxelles și Madrid, iar nu reclamantului.

76 Prin urmare, primul motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligațiilor de solicitudine și de diligență

77 Reclamantul susține că SEAE nu a respectat obligațiile de solicitudine și de diligență, întrucât nu a luat în considerare nici interesul său, nici contextul special al pandemiei de COVID-19, nici faptul că originea problemei se afla în erorile administrative săvârșite de administrație.

78 În sfârșit, obligația de solicitudine a administrației față de agenții săi reflectă echilibrul dintre drepturile și obligațiile reciproce pe care statutul le-a instituit în raporturile dintre autoritatea publică și agenții serviciului public. Obligația de solicitudine și principiul bunei administrări presupun în special ca, atunci când se pronunță cu privire la situația unui funcționar, autoritatea competentă să ia în considerare toți factorii care ar putea să îi influențeze decizia și ca, procedând astfel, să țină seama nu numai de interesul serviciului, ci și de cel al funcționarului în cauză (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2003, Pyres/Comisia, T-72/01, EU:T:2003:176, punctul 77 și jurisprudența citată).

79 Or, mai întâi, reclamantul nu invocă modul în care administrația nu ar fi evaluat comparativ interesele sale și interesul serviciului atunci când a aplicat pur și simplu în cazul său termenul pentru introducerea cererii comune prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut.

80 În continuare, reclamantul nu explică nici modul în care sănătatea sa ar fi afectată în sensul jurisprudenței citate la punctul 78 de mai sus. Referirea la modul general la pandemia de COVID-19, care ar fi avut drept consecință decizia ca el să lucreze de acasă și să se întoarcă la Bruxelles, nu este suficientă în această privință.

81 În sfârșit, astfel cum s-a menționat la punctul 75 de mai sus, pretinsele erori săvârșite de administrație cu privire la gestionarea dosarului său nu au niciun efect asupra faptului că cheltuielile de călătorie anuală pentru copiii cuplului au fost plătite soției reclamantului, iar nu reclamantului, aspect datorat întârzierii în introducerea cererii comune prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din anexa VII la statut. Prin urmare, nici această situație nu poate constitui o încălcare a obligațiilor de diligență și de solicitudine.

82 Rezultă că argumentele reclamantului nu pot fi admise, iar al doilea motiv al său este respins.

83 Prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

84 Potrivit articolului 135 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, o parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată de Tribunal la plata, în tot sau în parte, a cheltuielilor de judecată, în cazul în care conduita acesteia, inclusiv în perioada anterioară sesizării instanței, justifică acest lucru.

85 În speță, din dosar reiese că reclamantul nu a putut obține, în pofida numeroaselor sale cereri, un răspuns clar și complet din partea autorității competente, și anume SEAE, privind fondul cererii sale de plată a cheltuielilor de călătorie anuală pentru întregul an 2020 în ceea ce privește copiii săi. Astfel, chiar în decizia sa de respingere a reclamației, SEAE s-a limitat să respingă reclamația ca inadmisibilă. Faptul că SEAE a considerat în mod greșit că reclamația formulată de reclamant era tardivă a favorizat, cel puțin în parte, nașterea litigiului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 aprilie 2018, CRM/Comisia, T-43/15, nepublicată, EU:T:2018:208, punctele 105-108).

86 Prin urmare, Tribunalul apreciază că împrejurările speței justifică obligarea SEAE să suporte propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de reclamant. La rândul său, reclamantul suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) va suporta propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de PW.

3) PW va suporta jumătate din propriile cheltuieli de judecată.

da Silva Passos Gervasoni Pynnä

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 octombrie 2024.

Semnături